

REZUMATE

EVENTIMENT

Bogdan Ulmu

Laudatio Domini Andrei Șerban

Universitatea de Arte „G. Enescu” din Iași are privilegiul de-a primi în rândurile corpului său profesoral pe maestrul Andrei Șerban. Este o onoare, pentru noi, să rostim, azi, un laudatio: cu-afît mai mult cu cît eroul său s-a consacrat, în timp, ca unul dintre cei mai interesanți artiști și pedagogi ai lumii.

Cuvinte cheie: Andrei Șerban, omagiu, carieră artistică

Vasilica Bălăiță

Întâlnirea cu studenții la Facultatea de Teatru din Iași

În calitate de invitat de onoare la facultatea de teatru din iași, în Sala Studio, Andrei Șerban a întreținut un dialog în dubla sa calitate de regizor și pedagog, împărtășind publicului din experiența sa profesională de pe scenă și de la catedră. Receptiv, publicul tânăr ieșean a pus întrebări din cele mai diverse, schițându-se astfel portret în paralel al școlii românești și a celei americane.

Cuvinte cheie: dialog, teatru, operă

POLEMICI TEATRALE

Tamara Constantinescu

De la eroina tragică la antieroină

Eugène Ionesco afirmă că în categoria autorilor de teatru al absurdului ar putea fi cuprinși Shakespeare, Cehov, dar și Sofocle sau Eschil, precum și alți autori ai lumii, mai mult sau mai puțin importanți. Făpturile care populează lumea lui Beckett sunt reprezentanții unei umanități descompuse, trecute printr-o mare catastrofă, sau ai unei umanități care așteaptă. Dacă tragedia antică își lua subiectele din gesturile regilor sau ale conducătorilor lumii, teatrul absurdului își concepe „eroii” ca pe făpturi golite de conținut, trăitoare într-o lume ostilă, părăsită de divinitate. Eroii tragici reprezintă tipuri generale de umanitate, având dimensiuni sufletești ieșite din comun. În general, lupta este una inegală între oameni și zei, oamenii fiind victimele unor voințe divine. Eroinele din teatrul tradițional sunt caractere puternice. În echilibru sau în dezechilibru provocat de pasiuni devastatoare, ele sunt purtătoare ale unor calități și valori social umane deosebite. Teatrul absurdului propune antieroine lipsite de personalitate, frământate totuși de incertitudine și pesimism, cu trăsături clovnești care pot stârni un râs amar, ființe lipsite de o identitate bine conturată, ori fixate în adevărate arhetipuri ale depersonalizării. În tragediile lui Eschil sau Sofocle sursa tragicului se afla în conflictul dintre om și destinul său, în teatrul absurdului omul încearcă să se împotrivească unei lumi absurde, de neînțeles.

Cuvinte cheie: eroina, antieroina, tragic, absurd, Ionesco, Beckett

Călin Ciobotari

Lulu și Hedda, două ipostaze ale Evei

În acest eseu, am încercat să analizez comparativ două dintre cele mai importante personaje feminine din istoria teatrului modern: Lulu, personaj principal în cele două piese ale lui Wedekind (*Cutia Pandorei* și *Spiritul Pământului*) și Hedda, personajul principal din piesa lui Henrik Ibsen, *Hedda Gabler*.

Analiza a fost organizată în jurul a câteva raportări fundamentale pe care le au personajele cu ideea de Frumusețe, Origine, Culturalitate, Mariaj, Iubire, Viață, Libertate, Moarte. Concluzia acestui studiu: și Lulu și Hedda reprezintă două perspective diferite ale Evei, prin Eva înțelegând, desigur, conceptul feminității. Distanțele dintre cele două personaje feminine sunt uriașe și, paradoxal, în același timp, aproape irelevante.

Cuvinte cheie: Henrik Ibsen, Frank Wedekind, personaje feminine, eseu comparativ.

Ioana Petcu

Pe insula Îndepărtării: Filoctet

Probabil că orice discuție am porni despre singurătatea personajelor din tragedia antică – temă, de altfel, nu foarte prezentă în studiile de specialitate –, printre primele nume pe care le-am rosti, dacă nu chiar primul, este cel al lui Filoctet – figură de legendă care a constituit o sursă de inspirație atât pentru Sofocle, cât și pentru Eschil și Euripide. Din dorința de a puncta unele nuanțe mai puțin pregnante prin istoriile teatrului sau ale literaturii, în eseu de față ne-am propus să analizăm fascinantele metamorfoze ale acestui chip „îndepărtat”, pornind de la text, dar alunecând, apoi, în mizanscenă și chiar în zona interferențelor scriitoricești.

Cuvinte cheie: tragedie antică, reformulări spectacologice, interdisciplinaritate

Lucian Parfene

O poveste de succes în *Alb și Negru* (Interviu cu conf. univ. dr. Ciprian Huțanu)

Spectacolul *Alb și Negru* în regia lui Ciprian Huțanu se conturează, de această dată, într-un schimb de replici între un spectator și creator. Transpar sensibilitatea, inteligența și arta mânuitorului păpușar.

Cuvinte cheie : teatru de animație, bunraku, receptare

Ligia Grozdan

„Sunt omul mișcării, al trăirilor exprimate prin gesturi”

Invitat la prima ediție a Festivalului Studențesc de Teatru Contemporan de la Iași, maestrul Nikolay Kazmin de la Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice din Chișinău a susținut o serie de ateliere de mișcare, acrobație și lupte scenice cu studenții Departamentului Teatru de la Universitatea de Arte „G. Enescu” Iași. Cu acest prilej, i-am adresat domnului profesor câteva întrebări, la care D-sa a avut amabilitatea să ne răspundă.

Cuvinte cheie: teatru, teatru-dans, mișcare, antrenament.

Liviu Lucaci

Dramalog

Ce este *Dramalogul*, denumirea năstrușnică pe care o avansează? O suită de porunci, de legi, de cerințe pe care le ridic, ca pe niște provocări, ca pe niște momeli menite să ațâțe imaginația, să trezească energiile și să stârnească creativitatea celor care se ocupă azi de teatru și de teatru social în special. Și totuși cine poate vorbi despre legi când e vorba de artă? E vorba despre niște

instrumente puse la îndemâna creatorilor și observatorilor fenomenului, instrumente cu care aceștia pot palpa, mirosi, diagnostica câteva dintre maladiile timpului nostru și ale teatrului în general. Nu pretind să rezolv problema și nici nu vreau să dau lecții. Ar fi ridicol, fiind vorba despre teatru. Vorbesc din postura de practicician, regizor, dramaturg, actor, de om interesat îndeaproape de fenomen.

Cuvinte cheie: arta actorului, regizor, legi teatrale.

PAGINI DIN STAGIUNE

Anca-Doina Ciobotaru

Însemnări pe marginea unui festival

Un festival poate fi un un bun prilej de polemici și meditații teatrale; așa s-a întâmplat și în cazul F.I.T.P.T. – Iași (ediția a V-a) – programul, divers și generos, invita la o dezbatere privind problemele legate de REALIZAREA SPECTACOLELOR și RECEPTAREA LOR.

Cuvinte cheie: Teatrul de păpuși „Lempen” – Marea Britanie, Teatrul Trittbrettl, Pressbaum, Austria, Poppentheatre Frans Hakkermars, Uithorn, Olanda

APARIȚII EDITORIALE

Ioana Petcu

Ștefan Oprea – portrete pentru un portret

Anca-Doina Ciobotaru

Despre arta păpușarilor români